

РЕШЕНИЕ

№ 24228

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5018** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник кмета на Столична община (СО), чрез адв. С. П., срещу Решение № 1493 от 19.04.2025 г. по нахд № 18132/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 9-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Ю-24-25КС-910 от 18.11.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, относно наложени на „Трейс Груп Холд“ АД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), две имуществени санкции: 1. В размер на 4000,00 /четири хиляди/ лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т.1 от НОДТСО и 2. В размер на 40000,00 /четиридесет хиляди/ лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т.12 от НОДТСО

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът твърди, че е нарушено правото му на защита, тъй като СРС е дал ход на делото в о.с.з. на 17.04.2025 г., при своевременно депозирана молба за отлагането му, с приложен болничен лист. С аргумент от чл.18, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) сочи, че в болничния лист е отбелязана невъзможността за явяване пред съд. Навежда допълнителни доводи за бързина при постановяване на решението и за нарушение на чл.331, ал.2 и ал. 3 от НПК поради непроизнасяне

на съда по искането за отлагане. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и да върне делото да ново разглеждане на друг състав на СРС.

Подадена е частна жалба от заместник кмета на Столична община, чрез адв. С. П., срещу Определение № 1742 от 19.04.2025 г., с което Столична община е осъдена за заплати в полза на СРС разноски в размер на 120.00 лв., заплатени за транспортни разходи на свидетел. Сочи се, че свидетелят е бил нередовно призван и въззиваемата страна е положила всички усилия да посочи адрес за призоваването му в [населено място], [улица], а не на [улица].

Ответникът „Трейс Груп Холд“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. В, ет.12, чрез юрк. Ж., оспорва касационната жалба в писмен отговор от 15.05.2025 г. Излага подробни съображения за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, вкл. Поради наличие на предходно съдебно заседание на 24.03.2025 г., за което СО е била призвана редовно. Цитира съдебна практика по приложението на чл.18 от НМЕ и оспорва наличието на медицинско удостоверение за адв. П. с изрично отбелязване за невъзможност за явяване пред съд. Поддържа, че СРС е изложил изрични мотиви за даване ход на делото в о.с.з. на 17.04.2025 г. Счита, че административнонаказващият орган (АНО) би могъл да се представлява и от други лица/служители с юридическа правоспособност, каквито са назначени в СО, както и, че касаторът е имал време да организира защитата си. Претендира за оставяне в сила на съдебното решение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е посочил, че дружеството жалбоподател „Трейс Груп Холд“ АД, на 14.05.2024 г., около 14:20 часа в [населено място], район „В.“, [улица], между [улица]и [улица], на обект „Изграждане на канализационната мрежа на[жк], е извършвало строително-ремонтни дейности, без предварително поставена плътна строителна ограда и е натрупало строителни материали, извън границите на обекта. Свидетелят Г. извършил административна проверка по случая, съвместно с колегата си от Столичния инспекторат В. Е. К.. Дватама съставили след проверката констативен протокол и снимки. Въз основа на съставен АУАН № 24-25КС-910 от 22.07.2024 г. е било издадено обжалваното пред СРС НП. Според СРС не се е налагало пред съда разпитването на свидетеля В. Е. К., доколкото спорът не е бил по фактите, а по правилното приложение на закона. От друга страна, по делото е бил разпитан един свидетел, което според решаващия съд се явявало напълно достатъчно.

От материалноправна страна съдът е приел, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Трейс Груп Холд“ АД, тъй като в съставения АУАН е описано едно административно нарушение, като съвкупност от действия и бездействия, докато за така описаното поведение са наложени две имуществени санкции. Съдът е обосновал нарушения на чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП не била посочена датата на извършване на нарушенията – към коя дата или период ЮЛ е извършвало строително-ремонтни дейности, без предварително поставена плътна ограда и е натрупало строителни материали извън границите на обекта, тъй като датата на установяване на фактите е различна от датата на извършване на нарушенията поотделно.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

Съгласно чл.18, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) при определен домашен амбулаторен или свободен режим осигуреният е длъжен, ако е необходимо, да се яви пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт през периода на разрешения отпуск поради временна неработоспособност, освен ако представи "Медицинско удостоверение" по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и министъра на правосъдието, в което е отбелязано, че заболяването на лицето не позволява явяването му пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт. Константна е съдебната практика по приложението на чл.18, ал.2 от НМЕ, според която препятствието може да бъде от различно естество и подлежи на доказване от страната. Когато страна депозира искане за отлагане на делото поради заболяване, и представи съответен документ, съдът има право на преценка дали заболяването е внезапно и дали въпреки наличието му, страната би могла да се яви по делото освен в хипотезата на чл. 18, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза, според която при издадено медицинско удостоверение, в което е отбелязано, че състоянието на страната не ѝ позволява явяването ѝ пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт или в документа е посочено, че лицето се намира на лечение в болница, съдът е обвързан от становището на здравните органи и е длъжен да отложи делото на основание чл. 142, ал. 2 ГПК (напр. Решение № 5775 от 03.06.2025 г. по адм. д. № 4478/2025 г., 5 чл. с-в на ВАС).

На 21.03.2025 г., преди датата на първото о.с.з. по делото, насрочено за 24.03.2025 г., процесуалният представител на въззиваемата страна адв. С. П. депозирала молба за отлагане на делото поради претърпян на 20.03.2025 г. инцидент. Видно от приложения към молбата Лист за преглед на пациент от 20.03.2025 г. е установено обективно състояние по оток на десния глезен, палпаторна болезненост на дясното ходило. Препоръчаната терапия обхващала ограничен двигателен режим, криотерапия, имобилизация в ортеза на глезена за 10-14 дни, с мнение за временна НТС. Издаден е болничен лист № E20241534869 от 20.03.2025 г. с диагноза „Навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена“, с предписан домашно-амбулаторен режим на лечение за срок от 14 дни – до 02.04.2025 г. Л. за преглед и болничният лист не съдържат отбелязване за препятствие за явяване съобразно чл.18, ал.2 от НМЕ. Не е приложено и специалното "Медицинско удостоверение" по образец, визирано в същата разпоредба. В о.с.з. на 24.03.2025 г. районният съд не е дал ход на делото и същото е отсрочено за 17.04.2025 г. Видно от отбелязването на л.71 от делото, адв. С. П. е уведомена лично, по телефона, за датата на следващото о.с.з. на 24.03.2025 г. На 03.04.2025 г. адв. П. депозирала молба, че е обездвижена и не ѝ е възможно явяването в о.с.з. на 17.04.2025 г., тъй като носи ортеза, следва да провежда рехабилитация и е в отпуск за временна неработоспособност до 02.05.2025 г. Приложен е болничен лист №E20240444658, издаден от ЛКК, на 03.04.2025 г., удостоверяващ отпуск до 02.05.2025 г., с предписан домашно-амбулаторен режим на лечение. Болничният лист от 03.04.2025 г. не съдържа отбелязване за препятствие за явяване съобразно чл.18, ал.2 от НМЕ. Не е приложено и специалното "Медицинско удостоверение" по образец, визирано в същата разпоредба.

Видно от протокола за проведено о.с.з. на 17.04.2025 г. районният съд е докладвал редовното призоваване на адв. П. по телефона на 24.03.2025 г., докладвал е приложен болничен лист, но неправилно е приел, че не е поискано отлагане на делото, което не съответства на съдържанието на молбата на адв. П. на л.76 от делото. Изложил е мотиви, че въззиваемата страна е редовно призована за датата на о.с.з. и има право да създаде съответната организация за лично явяване за участие или за изпращане на процесуален представител. Отчел е, че защитата не е задължителна по закон, а се касае за представител на общински орган, който може да изпрати и друг процесуален представител. В същото о.с.з. съдът е дал ход на делото, разпитал е актосъставителя

М. Г. Г., сметнал е, че не е необходимо да разпитва други свидетели и е приключил съдебното следствие.

При тези данни по делото касационната инстанция намира оплакванията за допуснати съществени процесуални нарушения на правото на защита на касатора, въззиваема страна пред СРС, за неоснователни. На първо място, нито един от приложените от адв. П. медицински документи не съдържа изрично отбелязване за наличие на препятствие за явяване пред органите на съдебната власт по смисъла на чл.18, ал.2 от НМЕ. Независимо от поставената диагноза, по силата на константната съдебна практика, при липса на отбелязване или представено медицинско удостоверение по чл.18, ал.2 от НМЕ, съдът разполага с право на преценка на всички обстоятелства, а именно дали препятствието е внезапно и възпрепятства организирането на защитата. Обоснована е преценката на СРС, че препятствието е било внезапно и е възпрепятствало организирането на защитата за о.с.з. на 24.03.2025 г., когато не е даден ход на делото. За следващото о.с.з. на 17.04.2025 г. обаче препятствието вече не е внезапно, доколкото е с давност от близо месец (20.03.2025 г.). Това обстоятелство, както и обективният факт, че се касае за общинска администрация, която разполага с повече от един процесуални представители пред съд, правилно и обосновано са навели решаващия съд на извод, че поведението на адв. П. има за резултат необосновано забавяне на хода на делото, при липса на внезапност на причината за това, респ. при наличие на достатъчно време от 20.03.2025 г. до 17.04.2025 г. за организиране на защитата на въззиваемата страна по делото, която като общинска администрация разполага с повече от един процесуални представители. Противно на твърденията в касационната жалба, районният съд е изложил пространни мотиви защо приема, че следва да се даде ход на делото в о.с.з. на 17.04.2025 г., вкл. поради явяването на свидетеля М. Г., чрез принудителното му довеждане, за когото адв. П. е уведомила съда, че вече не е служител на СО-СИ и не желае да се явява като свидетел по дела.

По изложените съображения съдът приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.2, вр. ал.3, т.1 от НПК. Както може да се установи от молбите на адв. П. от 21.03.2025 г. и от 03.04.2025 г. същите не са съдържащи доказателствени искания, чието неуважаване да доведе до ограничаване на процесуалните права на страната.

На следващо място, решаващият състав на касационната инстанция намира за неправилни изводите на СРС за допуснати при съставяне на АУАН и издаване на НП съществени процесуални нарушения на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. В АУАН и НП нарушението е описано по единен и безпротиворечив начин: „На 14.05.2024 г., около 14:20 часа, в [населено място], район „В.“, [улица], между [улица]и [улица], на обект „Изграждане на канализационната мрежа на[жк], дружеството „Трейс Груп Холд“ АД е извършвало строително-ремонтни дейности, без предварително поставена плътна строителна ограда и е натрупало строителни материали, извън границите на обекта“.

Противно на възприетото от районния съд това описание не съответства на „едно административно нарушение като съвкупност от действия и бездействия“. Напротив, използваният съюз „и“ е ясно указание за възприемането и осъществяването на две отделни нарушения, отделени чрез съюза „и“. Едното от тях се изразява в „извършване на СМР без предварително поставена плътна строителна ограда“, а другото в „натрупване на строителни отпадъци извън границите на обекта“. Описанието на нарушенията позволяват тяхната индивидуализация и отграничаване едно от друго, доколкото се състоят в извършване на различни действия, съставомерни по две отделни хипотези на чл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО – забранява се натрупването и/или разпиляването на строителни материали и отпадъци извън границите на обектите и строителните площадки и по т.12 – забраняване се извършването на

строителни и ремонтни дейности на сгради и строителни обекти без плътна ограда. Касае се за констатации, възприети от актосъставителя Г. при осъществен текущ контрол на строителен обект, обективирани в Констативен протокол № КП-24-0016975 от 14.05.2024 г., които същият възпроизвежда по категоричен, ясен и логичен начин и пред СРС. Според свидетеля, строителният обект изобщо нямал поставена ограда от едната страна, а от другата страна била „ажурна“ (мрежеста). В допълнение, от страни на обекта, извън границата на площадката, имало струпани канализационни тръби, които изобщо не трябвало да бъдат там. При проверката, работниците на строителния обект започнали да се крият и да я възпрепятстват, а техническият ръководител изобщо не се явил. Тези обстоятелства се установява и от приложен снимков материал.

Общизвестна информация е, че на 09.02.2022 г. „Трейс Груп Холд“ АД, като водещ партньор в Обединение „Д. 2021“, е подписал договор за изпълнение на ИНЖЕНЕРИНГ – проектиране и строителство на обект: Изграждане на канализационна мрежа на[жк], район „В.“. Стойността за изпълнение на дейностите по договора е 34 590 700,00 лв. без ДДС. Срокът за изпълнение е 198 календарни дни. Възложител е Столична община, като проектът се финансира от Оперативна програма "Околна среда 2014-2020 г.", съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейските структурни и инвестиционни фондове. Изпълнител на обекта е Обединение „Д. 2021“ с партньори „Трейс Груп Холд“ АД и „Булстрой – Монтажи“ ЕООД. Не следва да се кредитира приложен към жалбата до СРС анекс № 1 от 15.09.2022 г. поради неприлагане на Приложение № 1 към него, в което са описани дейностите по анекса, които следва да бъдат изпълнени от „Булстрой – Монтажи“ ЕООД. Изложеното определя „Трейс Груп Холд“ АД като строител на процесния обект към датата на проверката от 14.05.2024 г.

Съгласно чл.160, ал.1 от ЗУТ участници в процеса на строителството са възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част "Конструктивна", техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично оборудване. По силата на чл.163, ал.1 от ЗУТ строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа. Разпоредбата на чл.163, ал.2, т.1 от ЗУТ вменява на строителя отговорност за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3, както и с правилата за изпълнение на строителните и монтажните работи и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка. Изложеното правилно е навело районния съд на извод за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството – строител.

Въз основа на събраната от СРС доказателствената съвкупност (писмени и гласни доказателства) и при правилно установена фактическа обстановка касационната инстанция приема за доказани вменените нарушения по чл.29а, ал.1, т.1 и т.12 от НОДТСО. Наличието на разпилени строителни материали извън границите на обекта, както и липсата на поставена на обекта плътна строителна ограда се установяват по безпротиворечив начин от показанията на актосъставителя, които са съответни на констатациите в констативния протокол и на снимковия материал. Нарушенията са установени при осъществен текущ контрол, поради което правилно като дата на извършването им е посочена датата на проверката. Посочването на друг период на извършването им би представлявало недопустимо и недоказуемо в санкционния процес хипотетично предположение. По изложените съображения и макар описанието на нарушението в АУАН и НП формално да възпроизвежда съдържанието на нарушената

разпоредба, то е напълно достатъчно, за да разбере уличеното лице повдигнатото му административнонаказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него, а на съда – да осъществи съдебен контрол за законосъобразност.

По изложените съображения съдът намира, че административнонаказателната отговорност на „Трейс Груп Холд“ АД, ЕИК[ЕИК], за нарушения по чл.29а, ал.1, т.1 и т.12 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушените разпоредби на чл.29а, ал.1, т.1 и т.12 от НОДТСО. Тук е мястото да се посочи, че като нарушена в НП е посочена единствено разпоредбата на чл.154б, ал.2 от НОДТСО, според която за нарушенията по чл. 29а, визирани в т. 3, т. 6, т. 7, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 17, т. 19, т. 20 имуществената санкция е в размер от 1000 до 50 000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице. Тази норма е относима към намереното нарушение на чл.29а, ал.1, т.12 от Наредбата, докато нарушението по чл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО се санкционира по чл.154б, ал.1 от НОДТСО – с имуществена санкция в размер от 1400 до 4000 лв. Наложеният две максимални наказания – 4000 лв. по чл.154б, ал.1 от НОДТСО и 40 000 лв. (при максимум от 50 000 лв. по чл.154б, ал.2 от НОДТСО) са указание, че АНО е приложил и двете санкционни разпоредби. В процесния случай не намира приложение Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ОСС на ВАС, тъй като не е налице преквалифициране на описаното в НП изпълнително деяние.

По изложените съображения е дължима отмяна на обжалваното решение на СРС и постановяване на решение по същество на спора.

Касационната инстанция установи неправилно приложение на чл.12 и чл.27, ал.2 от ЗАНН при определяне размера на наложените имуществени санкции, които са определени от административнонаказващия орган (АНО) в близък до максималния размер. За да наложи този размер на санкциите АНО е съобразил целите на наредбата - безопасност на участниците в движението в градска среда, императивното задължение за поставяне на плътна строителна ограда с цел превенция на риска от възникване на инциденти при извършване на строителни и монтажни работи в изкопи и наличието на тежкотоварна техника за целите на строителството, близостта до жилищни сгради, както и необходимостта от *ограждане* на изкоп за осигуряване на безопасността, живота и здравето на живущите, поради което деянието се отличава с по-висока степен на обществена опасност и вредоносни последици. От друга страна, липсват данни за други идентични нарушения на наказаното дружество. При преценка на баланса между обществения интерес по безопасност на участниците в движението в градска среда и опазване на живота и здравето на живущите в нея, и обществената опасност на конкретните нарушения от друга страна, съдът намира, че наложените глоби в максимален размер за несъответни на конкретните нарушения. Съответно, размер на санкцията от 1500 лв. за нарушението по пл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО и от 2200 лв. за нарушението по чл.29а, ал.1, т.12 от НОДТСО са пропорционални на конкретните нарушения и способстват за постигане целите по чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения, след отмяна на обжалваното решение на основание чл.221, ал.2 от АПК, на основание чл.222, ал.1 от АПК следва да се постанови решение

по същество на спора за изменение на НП относно размера на наложената имуществена санкция. В процесния случай не намира приложение Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ОСС на ВАС, тъй като не е налице преквалифициране на описаното в НП изпълнително деяние.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на разноски. Същите не са формулирали искане за присъждане на разноски пред СРС и АССГ, поради което разноски не се присъждат.

По частната жалба на заместник кмета на СО срещу Определение № 1742 от 19.04.2025 г., с което Столична община е осъдена да заплати в полза на бюджета на СРС сумата от 120 лв. за заплатени разноски за транспортни разходи на свидетеля Г..

Касационната инстанция намира, че е дължимо прекратяване на производството по частната жалба, доколкото същата е по реда на чл.248, ал.1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Съгласно чл.248, ал.3 от ГПК по искането за изменение на Определение № 1742 от 19.04.2025 г. относно присъдените разноски е дължимо произнасяне от съда, който е постановил същото определение, едва след което постановеният по реда на чл.248, ал.3 от ГПК съдебен акт подлежи на касационно обжалване.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.1 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII Касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1493 от 19.04.2025 г. по нахд № 18132/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-и състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25КС-910 от 18.11.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, относно наложени на „Трейс Груп Холд“ АД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община, две имуществени санкции: 1. В размер на 4000,00 /четири хиляди/ лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т.1 от НОДТСО и 2. В размер на 40000,00 /четиридесет хиляди/ лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т.12 от НОДТСО, като НАМАЛЯВА размера на наложените имуществени санкции, както следва: 1. За нарушението по пл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО от 4000 лв. на 1500 лв. и 2. За нарушението по чл.29а, ал.1, т.12 от НОДТСО от 40 000,00 лева на 2200 лева.

ПРЕКРАТЯВА производството по КНАХД № 5018/2025 г. по описа на Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, в частта по частната жалба на заместник кмета на СО срещу Определение № 1742 от 19.04.2025 г. по нахд № 18132/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-и състав, и ВРЪЩА делото в тази част за произнасяне от същия състав на СРС по реда на чл.248 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.